

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemam velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr
V administraciji prejemam, velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema upravništvo in ekspedicija, Stolni trg št. 6, poleg „Katoliške Bukvarne“.

Oznanila (inzerati) se sprejemajo in velja trislojna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.
Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.
Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.
Izhaja vsak dan, izvemši nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 80.

V Ljubljani, v petek 8. aprila 1892.

Letnik XX.

Češkonemška sprava.

Po čeških listih se izraža veliko veselje, da je pravna komisija odklonila spravo, ali bolje, da se je izrekla, naj se pravne predloge odloži. To je pa tudi važen faktum, ki se nikakor ne tiče le češke politike, temveč splošne politike naše države. Ostal tudi gotovo ne bo brez posledic, toda kake bodo te posledice, je danes jako težko uganiti. S tem, da so odstranjene te dunajske punktacije za nekaj časa ali pa morda za vselej, še ni odstranjena vsa nevarnost za narod češki. Tudi mi dvomimo, da bi veselje bilo v vseh čeških političnih krogih tako veliko, kakor se kaže. Na Staročehi preveč pritiska javno mnenje, da bi mogli popolnoma svobodno se gibati. Javno mnenje je pa naperjeno proti spravi vsled silnih mladočeških agitacij.

Da dunajske punktacije neso bile slabe za Nemce, kaže pač najbolje to, da so se Nemci tako za-nje naučili. Vzlic temu pa moramo reči, da duh sprave ni bil tako napčen, kakor bi bil kdo sodil.

Dunajske punktacije obsegale so marsikaj dobrega, kar bodo morda še kdaj Čehi bolje spoznali in se kesali, da tega neso znali uveljaviti, temveč so zavrgli s slabim tudi dobro. Seveda v tako razburjenem času, kakor je sedaj, ni bilo tudi lahko vseh stvari tresno premisliti.

Zaradi tega pa mislimo, da Staročehi in veleposestniki neso tako napačno ravnali, da so spravo le odložili, ne pa jo naravnost odklonili. Če se morda duhovi pomirijo in bodo Nemci voljni privoliti, da se dunajske punktacije zares izvedo v duhu pravice, naj se reč nadaljuje. Seveda v to ne morejo Čehi privoliti, da bi se s spravo Nemcem zagotovilo gospodstvo v deželi.

Mi smo nekoč trdili, da je glavna napaka češkonemške sprave to, da se je sklenila samo za Češko. Naj se še tako zabavlja proti dunajskim punktacijam, vendar smo še danes preverjeni, da bi bile češkemu narodu v korist, ko bi se izvele za vse dežele krone češke.

Da punktacije same na sebi neso tako slabe, kaže tudi to, da Mladočehi tudi iz prva neso vedeli, kaj bi k njim rekli. Slabega precej neso mogli iztakniti v njih, odobravati jih pa neso hoteli, ker so bile delo Staročehov. Še le naredba justičnega ministerstva z dne 3. februarja 1890. leta je pokazala, da imajo punktacije tudi svojo slabo stran. S to naredbo je vlada le prejasno pokazala, da je njen smoter bil, pospeševati nemštvo. Če tudi še neso bili okrajzi razdeljeni po narodnostih, in torej še čisto nemških okrajev niti bilo ni, vendar je s to naredbo se določilo, da se morejo na Češkem nastavljati pri sodiških uradniki, ki neso zmožni češčine. Ta naredba je bila tako nesrečno stilizovana, da je iz nje kdo celó lahko sklepal, da imajo tisti prednost, ki ne znajo češčine.

Na shodu v Toplicah so nemški govorniki že tudi prejasno povedali, da spravo smatrajo le za prvi korak k razdelitvi dežele. Seveda pri taci razmerah je narod češki moral izgubiti vsako zaupanje do sprave, posebno ker se je v nemških krajih nadaljevalo pritiskanje in je vsako češko šolo v krajih, kjer imajo Nemci občinsko oblast v rokah, treba bilo priboriti le s pritožbami.

Kako sovražno so se Nemci v Liberci in drugod postavljali proti Čehom, je le predobro znano. Vlada, ki se takoj potegne za vsako peščico Nemcev, če se jim le navidezno najmanjša krivica zgodi, pa ni tukaj pokazala potrebne odločnosti, da bi bila Nemce povsod takoj poučila, da tudi za-nje veljajo postave, in da imajo zlasti spoštovati član 19. osnovnih zakonov. Čehi pri taci razmerah neso mogli imeti posebnega zaupanja do vlade in Nemcev. Mladočehom je bilo pri taci razmerah lahko agitovati, saj so jim vlada in Nemci bili najboljši zavezniki.

Kakšno je pa sedanje stanje na Češkem? Je li morda ugodno za Čehi? Nikakor ne! Še vedno velja krivični volilni red, po katerem ni izključena nemška večina v deželni zboru na Češkem. Pride naj le vlada, ki bode malo bolj podpirala Nemce pri volitvah! Saj je vse odvisno od skupine velepo-

sestnikov. Pa še tega ni treba, še pod sedanjo vlado lahko Čehi pridejo v manjšino. To bi se že bilo zgodilo, da neso tega preprečili Staročehi ter z umnim postopanjem obdržali konservativnih veleposestnikov v zboru. Ko bi bili Staročehi odložili mandate in potem njih mesta zasedli v deželni zboru Mladočehi, bili bi se konservativni grajski iz raznih uzrokov umaknili političnemu delovanju in na njih mesta bi pa prišli ustavovorni veleposestniki. Sprava bi se bila potem najbrž v deželni zboru nadaljevala, ali vse predloge bi dobile Nemcem jako ugodno lice.

Zaradi tega se pa nam smešno zdi, da se Mladočehi toliko bahajo s tem, da so pokopali dunajske punktacije. To ni bilo samo na sebi tako velezaslužno delo in ga tudi sami neso izvršili, temveč le s pomočjo Staročehov in veleposestnikov, prav za prav so glavni del le poslednji izvršili.

Da bi pa s tem bil storjen kak korak do uresničenja češkega državnega prava, kakor se Mladočehi bahajo, pač noben resen politik ne veruje. Dokler se duhovi v deželi ne pomirijo, ni misliti na tako važne stvari. Tudi brez sodelovanja vseh strank se to vprašanje ne bode rešilo, in na tako sodelovanje je pa baš sedaj najmanj misliti.

Odložitev sprave pa utegne imeti dobre ali slabe nasledke, kakor se še stvari zasučejo. Mej Nemci se prikazuje razpor, in to bi bilo pač Slovonom v korist, ker bi desnica zadobila zopet večji vpliv.

Nemogoče pa tudi ni, da se stvari baš za Slovane še neugodneje zasučejo. Če bodo Mladočehi nadaljevali svoje agitacije, utegnejo pritirati do tega, da se še deželni zbor razpusti in potem se umaknejo konservativni veleposestniki političnemu delovanju. To bi povečalo nemški vpliv na Češkem. Nemci dobro vedó, kako dobri zavezniki so jim baš Mladočehi, zato pa se jim nekako laskajo. Poslednji čas so si v deželni zboru že nekajkrat podali roke. In bojimo se, da iz tega ne bode nič dobrega. Sklepamo z željo, da bi odklonitev sprave za Čehi imela dober sad.

LISTEK

Sebastopolj.

(Spisal Lev Tolstoj, prevel J. P.)

(Dalje.)

„N'este-ce pas terrible la triste besogne, que nous faisons? Ça chauffait cette nuit n'est-ce pas?“ reče konjik, hotéč nadaljevati govor in kazajoč na trupla.

„Oh, M., c'est affreux! Mais quels gaillards vos soldats, quels gaillards! C'est un plaisir, que de se battre avec des gaillards comme-eux.“

Il faut avouer que les votres ne se mouchent pas du pied non plus,“ reče konjik, klanjajoč se v domišljiji, da je on jako mil.

Pa je zadosti.

Poglejte bolje tega desetletnega dečka, kateri v stari — najbrž očetovi — kapi s strešico, v čevljih, obutih na boso nogo in nankinovitih hlačah, katere sam drži z roko, hodi zunaj nasipov, odkar se je začelo premirje. Z neumno radovednostjo ogleduje Francoze in na tleh ležeča trupla, nabira poljske cvetlice, s katerimi je posuta vsa ravan. Vračajoč se domov z velikim šopkom, drži nos zaradi smradu,

ki ga donaša veter, ustavi se pri kupu nanesenih trupel in dolgo ogleduje strašno truplo brez glave, ki je bilo najbližje njega. Ko je že dolgo stal, stopi bližje in se z nogo dotakne stegnene roke trupla. Roka se je malo premaknila. Dotakne se je še enkrat, ali sedaj močneje. Roka se je zopet zganila, potem pa pala na prejšnje mesto. Deček je nakrat zakričal, skril obraz v cvetlice in na vso moč letel proč proti trdnjavi.

Na trdnjavi in na okopih vibrajo bele zastave, cvetoča dolina je napolnjena z mrtvimi trupli, prekrasno solnce se bliža modremu morju, ziblje se in blešči v zlatih žarkih. Na tisoče ljudij se zbira, gleda, govori in smeje drug drugemu. In ti ljudje, kristijanje, priznavajoči jedini veliki zakon ljubezni in zatajevanja samega sebe, in gledajoč to, kar so naredili, ne padejo li nakrat na kolena pred Tem, kateri jim je dal življenje, položil v srce vsakemu s strahom smrti tudi ljubezen do dobrega in lepega, in se s solzami veselja in sreče ne objamejo, kakor bratje? Ne! Pa zoperno je misliti, da mi neso začeli te vojne, da mi branimo le domovino. Bele zastave so se skrile in z nova grmi smrtno orodje in začenja se trpljenje, z nova teče nedolžna kri in slišijo se zdihovanja in preklinjanja.

* * *

In sedaj sem povedal, kar sem povedati hotel. Težke misli se me polotujejo. Morda je bilo potrebno to povedati, morda pa to, kar sem povedal, pripada k onim hudim resnicam, ki se nevede skrivajo v duši vsakega človeka, pa se ne smejo povedati, da ne postanejo škodljive, kakor vinska odsedlina, katere ne smemo mešati, da vina ne spridimo.

Kje je izraz hudega, kateremu se moramo izogibati, kje izraz dobrega, katerega moramo posnemati v tej povesti? Kje je zlodejec, kdo junak njen? Vsi so dobri in vsi slabi.

Niti Kalugin s svojo bliščečo hrabrostjo — bravoure de gentilhomme — in častihlepnostjo, dvigateljico vseh del, niti Praskuhin, pust, neškodljiv človek, ki je pal v boju za vero, prestol in domovino, niti Mihajlov s svojo bojazljivostjo, niti Pest, deček brez trdnih nazorov in pravil, ne morejo biti niti zlodejci niti junaki te povesti.

Junak moje povesti, katerega ljubim z vso dušo, katerega sem se prizadeval pokazati v vsej krasoti in kateri je vselej bil, je in bode lep — je resnica.

(Dalje sledi.)

Deželni zbor kranjski.

(XIII. seja, dne 7. aprila.)

Deželni glavar Oton Detela otvori sejo ob 11. uri, ter prečita sklep zadnje tajne seje, ki se glasi:

„Oficijalu Ivanu Kozjeku dovoljuje se od 1. maja 1892 dalje osobna doklada letnih 150 gld. tako dolgo, da doseže zistemizovano služnino letnih 900 gld.“

Poslanec Kersnik vpraša deželnega glavarja, zakaj se ni v smislu sklepa deželnega zbora predložil predlog o napravi nove moravške ceste z načrtom zakona vred, in v katerem štadiji so sploh dotična pripravljana dela?

Deželni glavar takoj odgovori, da so bili vsi deželni inženirji preobloženi z delom in je treba še nekih pojasnil od brdskega cestnega okraja, da pa se bode v prihodnjem zasedanju predložil dotični načrt.

Poslanec Hribar poroča o proračunu gledališkega zaklada za leto 1892. Jako obširnemu poročilu povzamemo sledeče: Potrebščina za zavarovanje novega gledališča do konca leta 1892 bode znesla 1366 gld. 40 kr. Skupne troške za novo gledališče je deželni odbor proračunal doslej na 271.154 gld., če se odštejejo že nakazane svote v znesku 189.223 gld., ostane še 81.931 gld.

Finančni odsek predlaga tukaj pred vsem nekatere nove kredite, in sicer:

1. Za naročbo dveh doprskih kipov iz mavca, predstavljajočih Shakespeara in Jurčiča, ki se imata umestiti v zato prirejenih školjkah nad proscenjskima ložama 200 gld.

Naročba teh dveh kipov prepustila naj bi se deželnemu odboru z dostavkom, da ima po mogočnosti za izvršitev pogoditi se s kakim domačim umetnikom

2. Za spremembo parketa in parterja v plesno dvorano tako, da bi se v ravnini odra položila parketna tla, znesek 1 800 „
z izrecnim dostavkom, da se ta kredit prekoračiti ne sme.

3. Za napis „Deželno gledališče“ z zlatimi črkami na glavnem pročelju in za napise iz medij v slovenskem in nemškem jeziku v notranjih prostorih gledališča poleg že dovoljenega kredita še 500 „

Omeniti je tu treba, da se bode moralo napraviti kazalnih tablic: v parterji štiri, na balkonu dve in na galeriji štiri; potem ob stopnišči v prvem nadstropju dve, v drugem nadstropju štiri in na galeriji dve; ter končno iz koridorjev vseh v pritličju šest, v prvem nadstropju štiri, v drugem nadstropju štiri in na galeriji dve: vsega skup torej 34 kazalnih tablic. Poleg tega treba bode tudi 45 števil nad ložna vrata.

4. Za napravo spominske plošče v foyerju 100 „
Skupna svota novih kreditov bi torej znašala 2.600 gld.

Temu znesku treba je prišteti stavbeno potrebščino po proračunu stavbenega vodstva 223.800 „

in dodatno po deželnem odboru dne 18. januarja 1892 pod št. 155 dovoljeni kredit 354 „

dalje troške za nakup stavbišča 35.000 „

in končno režijske troške (prvotni načrt Walterjev, potovanje inženirja Hraskega, plača arhitekta Hrubega, stavbena doklada Hraskega in Hrubemu, risalne potrebščine, oznanila, tiskovine in drugi enaki troški) 12 000 „

Po tem takem znašajo vsi troški za stavbo novega deželnega gledališča 273.754 gld.

Ker se je na račun teh troškov izplačalo v letu 1887 250 gld.

„ 1888 534 „

„ 1889 1.746 „

„ 1890 58.217 „

„ 1891 128.476 „ 189.223 „

vidno je, da se kaže še čista potrebščina stavbenih izdatkov 84.531 gld.
katere finančni odsek predlaga, da se postavijo v proračun.

Poslanec baron Schwegel omeni k I. točki predloga, da je nekako neumestno, postavljati kip Jurčičev poleg Shakespearjevega, ker pokojni Jurčič ni bil dramatik, če tudi je spisal „Tugomerja“. Govornik sicer prizna pomen Jurčičev za slovensko slovstvo, a da bi se mu v gledališču postavil spomenik v obliki kipa, to je neprimerno*, ter nasvetuje, naj se ta stvar izroči deželnemu odboru, ki naj ukrene primerno.

Poročevalec je zagovarjal predlog finančnega odseka, češ, da Jurčiča pač ne moremo primerjati z velikim angleškim dramatikom, vendar pa ima za slovensko dramatikovo velike zasluge itd.

Ker nekateri poslanci, katerim se je ta in druga točka predloga zdela, če ne nepotrebna, vendar pa prenačljiva, neso hoteli provzročevati mogoče hude debate, glasovali so za vse točke in predlog je bil sprejet.

Obresti od posojila so proračunjeni na 3825 gld., razni ostali troški 186 gld.

V novem deželnem gledališču bode 45 lož. Od teh ste dve reprezentativni; jedna — in sicer proscenjska loža v 2. nadstropju — pa mora pritrjena biti za gledališčno osobje. Računati je torej na 42 lož, ki se morejo oddati.

Gledé oddajanja lož pretresal je finančni odsek tudi vprašanje, če bi se isto imelo vršiti skupno za slovenske in nemške predstave ali za slovenske posebej in za nemške zopet posebej, in prišel je do prepričanja, da bi skupno oddajanje lož imelo za nasledek slabši finančni efekt. Po njegovem mnenju naj bi se torej lože oddajale za slovenske in nemške predstave posebej.

Za določitev najemščine, katera se utegne dbiti od lož, treba je pred vsem določiti, koliko slovenskih in koliko nemških predstav bode obsezala vsaka sezona. Če bi na leto bilo več ko 200 predstav, podražila bi se zavarovalnina po konkordatnem tarifu zavarovalnic za 15% ali za 393 gld. na leto. Ker bi tako povišanje zavarovalnine vplivalo neugodno na budget gledališkega zaklada in bi večji trošek skoro gotovo ne našel pokritja v višji najemščini lož, vzel je deželni odbor za podlago svojemu računu šest in pol mesecev trajajočo sezono, namreč od 1. oktobra do 15. aprila vsacega leta, čemur je pritril finančni odsek.

Doba od 1. oktobra do 15. aprila vsacega leta šteje — računajoč februarj z 28 dnevi — 28 tednov ali 197 dni
ako se od tega števila dni odtegnejo nozemni dnevi: sveti večer, božič, zadnji trije dnevi velikega tedna in velika nedelja, tedaj 6 „

ostaje 191 dni
ob katerih so dovoljene javne gledališčne predstave; ostaje pa še v okviru 200 predstav, 9 dni prostih za koncerte, akademije ali za predstave v dobrodelne namene.

Od 191 dni, ki so na na razpolaganje gledališčinoma podjetnikoma, pripadalo bi v sezoni od 1. oktobra 1892 do 15. aprila 1893 na slovenske predstave — katerih naj bi se v tej dobi določilo po 2 na teden — 56 in na nemške predstave 135 dni.

Dnevno ceno lož mislil je finančni odsek, da more — ker se bode pobirati morala posebna vstopnina za lože — lokalnim razmeram primerno določiti s 3 gld. za lože 1. nadstropja, z 2 gld. 50 kr. za lože pritličja in z 2 gld. za lože 2. nadstropja. Najemščino, katero je računati za vseh dvesto večerov, iznašala bode po mnenju finančnega odseka najmanje tretjino dnevne cene, torej za sezono: pri ložah 1. nadstropja 200 gld., pri ložah pritličja 160 gld. in pri ložah 2. nadstropja 120 gld.

Potemtakem bi bilo v prvem nadstropju 19 lož po 200 gld., in sicer po 60 gld. za slovenske, po 140 gld. za nemške predstave, skupna najemščina od teh lož bi znesla 3800 gld.; v pritličju 12 lož po 160 gld., za slovenske po 48 gld., za nemške predstave po 112 gld., skupna najemščina 1920 gld.; v drugem nadstropju 11 lož po 120 gld., za slovenske po 36 gld., za nemške predstave po 84 gld., skupna najemščina 1320 gld. Skupna najemščina od vseh lož je proračunjena na 7040 gld.

Finančni odsek ni si prikrival nikakor, da utegne nekaj lož ostati neodanih; da je pa vendar računil najemščino od vseh razpoložljivih lož, ima uzrok v tem, ker bosta dotične lože po določenih cenah prevzeti morala gledališčna najemnika, ako se deželnemu odboru ne bode delo primerneje pri-

*) Neki šaliv poslanec je soseda zašepetal na uho, da pokojni Jurčič gotovo ni sanjal o tem. Op por.

držati si jih sam ter oddajati na svoj račun od predstave do predstave za dnevno ceno.

Minimum, ki se more kot najemščina od lož pričakovati, bi torej znašal za sezono 7040 gld. To svoto razdeliti je po razmeri 3 : 3 5 na dve leti, in sicer zato, ker je pričakovati, da bodo uspehi vsakoletnega iznajemanja lož različni. Potemtakem pride na leto 1892, namreč za dobo od 1. oktobra do 31. decembra, tangenta 3246 gld. in ta znesek ima se postaviti v proračun leta 1892 kot najemščina od lož.

Pokritje, ia sicer redno je proračunjeno pri najmovinah na 2000 gld., donesek deželnega zaklada za porabo deželnozbornske dvorane 500 gld., za lože 3246 gld., razni dohodki 110 gld., vkupe 5856 gld.

Nedostatek torej znaša 86.828 gld., ki se naj pokrije z novim kreditom 2600 gld., s kreditom, dovoljenim v XV. seji deželnega zbora dne 11. novembra 1890. leta 11 700 gld., z doneskom mestne občine ljubljanske 30.000 gld., z doneskom kranjske hranilnice 6000 gld., z ostankom posojila 30.000 gld., kar znaša 80.300 gld., torej čisti nedostatek 6528 gld., katerega pa ni vpoštevati, ker se letos ne bode izplačala vsa proračunjena svota.

Po tej obrazložbi predlaga finančni odsek:

Visoki deželni zbor naj sklene:

1. Za napravo doprskih kipov Shakespeara in Jurčiča, potem parketnega odra za spremembo avditerija v pritličju novega gledališča v plesno dvorano, dalje za napravo napisov „Deželno gledališče“ na pročelju in ostalih napisov v notranjih delih poslopja in končno za napravo spominske plošče v foyerju dovoljuje se dodatni kredit 2600 gld. iz deželnega zaklada.

2. Proračun gledališkega zaklada za l. 1892 z redno in izredno potrebščino 92.684 gld. ter z rednim pokritjem 5856 gld., tedaj z nedostatkem 86.828 gld. se odobri.

Konečno nasvetuje finančni odsek sledečo resolucijo:

Deželnemu odboru se naroča, da za zavarovanje deželnega gledališča od 1. dne oktobra 1892 nadalje razpiše omejeni natečaj med večjimi tuzemskimi, v Ljubljani zastopanimi zavarovalnicami. — Sprejeto. (Konec sledi.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 8. aprila.

Notranje dežele.

Delegaciji. V skupnih ministerstvih se že izdeluje proračun za bodoče leto. Vojni minister baron Bauer je sedaj na dopustu, s katerega se povrne v sredi tega meseca, da pregleda budget, katerega sestavljajo njegovi poročevalci. Potem se pa začne skupne ministerske konference, najbrž že koncem tega meseca. Kdaj se snidete delegaciji, določile bodo tudi te konference. Najbrž se snidete delegaciji koncem maja ali pa v začetku junija. Zborovali bodete letos v Budimpešti.

Dalmacija. Poročali smo že, da je pet hrvatskih poslancev izstopilo iz hrvatskega deželnozbornskega kluba. Danes je naše poročilo v toliko popraviti, da so izstopili najradikalnejši hrvatski elementi. Povod razpore bilo je to-le, da se je vsprejel predlog, da se pri novih šolskih knjigah gleda na to, da se ne utajji niti ime hrvatskega jezika in naroda, niti ime srbskega jezika in naroda. Radikaleci bi radi, da bi se v knjigah govorilo le o hrvatskem narodu, ker po njih mnenju srbskega naroda ni v Dalmaciji. Pri priliki bodemo govorili kaj več o tej stvari, danes le toliko omenjamo, da se nazori hrvatskih radikalcev za las vjemajo z nazori skrajnih madjarskih strank, ki nečejo na Ogerskem priznati družega naroda, kakor ogerski (madjarski). Zato smo se čudili, da neki slovenski list odobrava te nazore.

Tirolsko. Po načrtu šolskega zakona, katerega je izdelal deželnozbornski volilski odsek, bode imenoval učitelje deželni šolski svet po predlogu občin. Plače bodo razdeljene v tri razrede. Mesta z lastnim statutom in pa mesta, kjer je nad 400 otrok, ki imajo hoditi v šolo, spadajo v prvi, druga mesta in pa kmetske občine, ki imajo nad 400 za šolo godnih otrok v drugi, v tretji razred spadajo vse druge kmetske občine. Plača učiteljev prvega razreda je 600 gld., drugega 500 gld. in tretjega 400 gld., učiteljice imajo 100 gld. manj. Učitelji ki imajo še samo zrelostni izpit, dobivajo za 10% manjšo plačo. Na šolah za silo z okrajšanim poučevanjem dobi učna moč le remuneracijo največ 180 gld. Če na kaki šoli ni učitelja in namesto njega poučuje duhovnik, dobiva le remuneracijo v znesku 300 ali pa 270 gld. Učiteljem plače izplačuje krajni šolski svet. Če šolcina za plačo učiteljevo ne zadostuje, se iz deželnega zaklada dovoli

občini 20% primanjkljaja. Starostne doklade plačuje deželni šolski sklad. Za pokojnino se osnuje deželni učiteljski pokojninski sklad.

Galicija. Vlada baje namerava izpolniti še več rusinskih želj, zaradi tega pa pri letošnji deželnozborni sesiji Rusini tako hudo ne govoré proti vladi. — Pri debati o poročilu o ljudskem šolstvu v deželnem zboru se je pritoževal poslanec Rutowski, da se premalo ozira na poljsko zgodovino. Rusin Teliševski je pa konstatoval, da se ne ozira tudi na rusinsko. Poljak Szezepanowski se je pritoževal, da se sploh za šolstvo premalo stori. Cholchowski bi želel versko šolo. — Pri budgetni debati se je Rusin Teliševski pritoževal, da se večkrat na rusinskih šolah nastavlja učitelji, ki neso rusinščine zmožni. Občine so pa z delom preobložene, okrajne zastope je treba preustrojiti. Rusin Antonjevič je naglašal, da je potrebno premeniti državnozborni in deželnozborni volilni red.

Vnanje države.

Rusija in Avstrija. „Novosti“ priporočajo sporazumljenje z Avstrijo, ki bi se dalo s tem doseči, da se Balkan prizna nevtralnimi in pa imenuje nov bolgarski knez. To bi ugajalo popolnoma ruski politiki. Nevolja proti Avstriji se je že davno umaknila mirnemu presojevanju. Tej izjavi ruskega lista pač ne pripisujemo posebne važnosti, ker je znano, da „Novosti“ ne izražajo mnenja vladnih krogov. Če je Rusija za tako ceno hotela sporazumljenje z Avstrijo, bi bila morala s takimi predlogi priti, ko je bil prestol izprazen. Predlagala naj bi bila za kneza kakoga moža, s katerim bi se bili mogli zadovoljiti Bolgari, pa tudi evropske velevladstvi. Ko bi pa sedaj hoteli odstraniti Koburžana, bi se v Bolgariji napravile nove zmešnjave. Če je Rusiji za mirno rešitev bolgarskega vprašanja, lahko prizna sedanjega kneza.

Nemčija. To, da se je šolski zakon umaknil, kaže, da bode bolj nevarno za protestantske konservativce, kakor pa za katoliško središče. Mej konservativci se je jelo prikazati neko nasprotje, in kakor kaže, pride do popolnega razkola.

Izvirni dopisi.

iz postojnskega okraja, 5. aprila. Dolgo sem čakal, da bo z dežele kak učitelj dal odmev govoru v peti seji deželnega zbora dne 17. marca na izjave gosp. poslanca za kamniški okraj, a zastoj sem pričakoval. „Slovenec“ sam je omenil malo potem, da bodo učitelji težko molčali. Gospoda poslanca grozno skrbi naraščaj šolskih troškov, to pa le šolskih, zakaj o drugih prilikah se ni nikoli tako izrazil. Dolej se je tu in tam povdarjalo, da vspehi ljudske šole niso povsem primerni žrtvam, ki jih dežela s šolo ima, ne da so učitelji tega krivi. G. Kersnik pa to odločno pové, da sta dva tehtna razloga, ki vplivata, da šolstvo in učiteljstvo ni tako, kakor bi moralo biti po pravici. To je, učitelji sami smo neuspelih krivi. Njemu je prvič, rečem, prvič pomanjkljivost šolskega nadzorstva, drugič pa čudno postopanje pri oddajah učiteljskih služb, ki dela učitelje služne in jih dovaja do tega, da ne gledajo več na svojo veljavo.

Kar se tiče prvega, navajam te-le fakte. Ako je učitelj vesten, mu ni treba več nadzoro vanja, kakor ga že ima. Ako otroci ne pohajajo redno šole, ako pomislimo, kako otroci zbole vajo pogosto za kako nalezljivo boleznijo. Na primer. Jaz imam to leto 164 šolo obiskajočih, od katerih le 10 ni nič obolelo, drugi vsi, dva celo umrla; pouk je bil ustavljen za tri tedne in če se skoraj na vsako drugo leto prigodi bolezen, potem naj nadzornik vsak teden enkrat učitelja nadzoruje, ne bo pouk nič boljši, ne vspešnejši. Gospodu poslancu bi želel, da bi bil samo en teden, recimo, en mesec ljudski učitelj na deželi, potem bi malo drugače sodil. Kako je treba kmetske otroke k učenju priganjati, dovoljevati si celo male kazni, da ga učitelj prisili do učenja, in da bi stariši k temu kaj pripomogli, še misliti ni. Da so naše šolske knjige čitanke, računice, zlasti gradivo za slovnico, spisje itd. slabo urejene; dalje, da stariši ne kupujejo otrokom zvezkov in potrebnega orodja za pouk, na to gosp. poslanec nič ne računi in njemu je vsega tega le učitelj kriv, ker je premalo nadzorovan.

Drugič služnost učiteljev, s katero gredo ob veljavo. Vprašam le, kdo je pa tega kriv? Mari li učitelj? Vsak stan gleda, kako bi si prej in zdaneje zboljšal svoje materijelno stanje, tako tudi učitelj. So li učitelji sami med sabo zasejali kruhoborstvo? Ali je bilo treba učiteljske plače v štiri plačilne razrede razvrstiti tako, da ima zdaj eden na leto 360 gld., nadučitelj na čveterorazrednici pa s tremi starostnimi dokladami 920 gld.? Je-li to kaka primera? Niste li gospod poslanec sami glasovali za to postavo? Zakaj niste po službenih

letih učiteljem plač uvrstili in če ste jih že morali v štiri razrede dejati, zakaj niste plačilnega razreda od razreda ločili le po 50 gld.? Ako imajo vodje večrazrednic več opraviti, saj je njih opravilnina po razrednosti šole tudi toliko večja. Jaz se za višje učiteljske plače ne bom potegoval, rečem pa, njih razdelitev ni prava. Moj sosod ima 62 šolo obiskajočih otrok, jaz 164, a plačo imava oba enako. To je istina. Od tod izhaja nevolja, od tod kruhoborstvo, od tod srd in večkrat nekolegijalnost med učiteljstvom, od tod ovira, da učitelji po okrajih učit. društva mlačno, hladnokrvno, tako rekoč kar prisiljeno zastopajo. Mesto da bi se bila ta slabost med učiteljstvom odpravila, se je še-le na znanem kraju pred kratkim pospešila. Mi učitelji odločno trdimo, da od gospoda poslanca navedenih razlogov nismo ne jednega, ne družega sami krivi!

Nadučitelj.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 8. aprila.

(Deželni zbor kranjski) je imel danes XIV. sejo. Sprejet je bil predlog, da deželni odbor takoj prične obravnave z merodajnimi faktorji o nakupu 12 oral obsežnega knezoškofijskega zemljišča za šempetersko vojašnico ob Ljubljani za stavbišče nove deželne bolnišnice ter v prihodnjem zasedanju stavi primerne nasvete tudi z ozirom na ponudbo g. Gorupa. Dalje je bilo sklenjeno, da se kupita kneza Auersperga mostova čez Krko, in sicer na Krki in v Soteski. O napravi nove okrajne ceste med Ribnico in Vinčami in o preložitvi okrajne ceste med Sodražico in Hrihom je bila dolga in deloma burna debata, katere so se udeležili poslanci dr. Tavčar, Kavčič, Luckmann, Murnik, Klun, Pakiž, Višnikar in poročevalec baron Lichtenberg. Seja je bila ob 3. uri popoldne pretrgana do 5. ure.

(Dolenjski železnici.) Vsled ukazov vis. c. kr. kupčijskega ministerstva z dne 22. nov. 1891. leta je politični obhod delne proge dolenjskih železnic od Radohove Vasi čez Trebnje in Rudolfovo do Gorenje Straže in pri tem zajedno obravnavanje dotičnih razlastitev in ustanavljanje ognjevarnih naprav, dalje vsled ukaza imenovanega ministerstva z dne 7. marca 1892. leta, tudi politični obhod gledé vodovodnih naprav za postaje v Kočevju, v Ortenegu in Vidmu napovedan za dōbe od 25. aprila do 5. maja t. l. Podrobni črteži in načrti za odkup dotičnih zemljišč, kakor tudi izdelki za ognjevarne naprave in za omenjene vodovodne naprave so razgrnjeni na upogled v obrokah, razglašanih po c. kr. okrajnih glavarstvih v Rudolfovem in v Kočevju, pri občinskih uradih v Veliki Loki, v Trebnjem, v Mirni Peči, v Rudolfovem in v Prečni, oziroma pri občinskih uradih v Kočevju, v Velikih Poljanah in v Vidmu. — Gori navedena komisijska opravila se bodo, začeni vsakokrat ob 9. uri dopoldne, vršila po tej vrsti: dne 25. aprila od Pluske do Št. Lovrenca v katastralnih občinah Veliki Gaber, Bukovica, Male Dule in Prapreče; dne 26. aprila od Št. Lovrenca do Št. Štefana v katastralnih občinah Mali Videm, Velika Loka in Št. Štefan; dne 27. aprila od Št. Štefana do Dolenjih Ponikev v katastralnih občinah Trebnje, Št. Štefan, Češnovok in Ponikve; dne 28. aprila od Dolenjih Ponikev do Velikega Kala v katastralnih občinah Lukovek in Mirna Peč; dne 29. aprila od Velikega Kala do Rudolfovega v katastralnih občinah Zagorica, Dalnji Vrh, Beršlin in Rudolfovo; dne 30. aprila od Rudolfovega do Straže v katastralnih občinah Rudolfovo, Beršlin, Gorenja Straža in Prečna. Dne 3. maja se bodo vršila komisijska opravila gledé vodovodne naprave v Kočevju; dne 4. maja popoldne ob 3. uri glede vodovodne naprave v Ortenegu, in dne 5. maja dopoldne ob 9. uri gledé vodovodne naprave v Ponikvah. To se naznanja udeležencem s tem pristavkom, da jim je dano na voljo, pri teh komisijah vlagati ngovore zoper zahtevane razlastitve ali opombe zoper železnični načrt sam.

(Iz Planine) na Notranjskem se nam poroča, da se je dne 6. t. m. pripeljal z Dunaja svetli knez Windisch-Graetz na lov divjih petelinov, katerih se letos posebno mnogo glasi po raznih višinah Javornika in Hrušice. Precej prvo jutro je knez ustrelil močnega starega petelina v revirju Ravnik, ne daleč od Lazov.

(Deželni zbor štajerski) je dne 5. aprila dovolil deželnemu odboru 15.000 gld. v ta namen,

da bode iz njih dajal podpore zdravnikom, ki se naselijo v takih krajih, kjer je zdravnika jako potreba. Nekaj je to že, ali vendar dvomimo, da bi spravila ta podpora zdravnike na deželo.

(Iz Šmarije) se nam poroča dne 7. aprila: Dne 3. t. m. umrla je gospa Marija Rozman, tukajšnja trgovka in posestnica. Kako priljubljena je bila ranjka v celi fari, pokazal je njeni zares veličastni in za deželo nenavadni pogreb. Pogreba udeležila se je tudi vsa šolska mladina z gg. učitelji, tukajšnja požarna bramba s krasnim vencem, narodno bralno društvo z vencem, za kar naj bo vsem na tem mestu izrečena prisrčna zahvala. V pokojni gospej Rozman izgubite tukajšnji družvi svojo podpornico, kajti ranjka zanimala se je vedno za nji in bila naklonjena posebno tukajšnji požarni brambi. Trajni spomin pa si je blaga ranjka obranila pri vseh tistih, kateri so kdaj pri njej pomoči iskali, kajti imela je vedno odprto srce in odprte roke za trpečega brata. Blag jej spomin!

(Petdesetletni jubilej mašništva.) Kakor se nam iz Zagreba poroča, bode velečast. o. Gilbert Gravl, Slovenec, rojen v Višnji Gori, mašnik reda sv. Frančiška hrvatsko-kranjske pokrajine sv. Križa, slovesno praznoval v Karlovcu v frančiškanski župni cerkvi sv. Trojice dne 24. aprila t. l., to je, na prvo nedeljo po Veliki noči, petdesetletnico mašništva. Velečast. jubilant je bil 12. marca leta 1842 v Gorici od tedanjega nadškofa mašnikom posvečen, tedaj je ravno letos 12. marca poteklo 50 let. Vrednemu jubilarnemu mašniku in mnogospoštovanemu slavljenču, kateri si je pridobil kot redovnik in mašnik skozi toliko let velike zasluge, povodom te redke slovesnosti srčno čestitamo, in mu želimo kot njegovim rojaki, da še demantno sv. mašo srečno doživi!

(Birmanje v lavantinski škofiji.) Dne 29. maja bode sv. birma v Hočah, dne 30. v Slivnici, 31. v Cirkovicah, dne 1. junija v sv. Janžu na Dravskem polju, dne 11. junija v Šentilju pri Gradiču, 12. v Škalah, 13. v Šmartinu, 14. v Smihelju pri Šošanju, 19. v Laškem trgu, 20. v Loki, 21. v Trbovljah, 22. v Dolu, dne 3. in 4. julija pri sv. Petru pri Radgoni, 5. pri Kapeli, 6. in 7. pri sv. Križu na Murškem polju (posvečenje cerkve), 8. v Ljutomeru, 9. pri Mali nedelji, 10. pri Sv. Juriju ob Ščavnici, in 11. pri Sv. Antonu v Slovenskih Gorich.

(Zdravstveno stanje mestne občine ljubljanske) od 27. marca do 2. aprila: Novorojencev 28, umrlih 24 oseb, in sicer: 7 za jetiko, 1 vsled samoumora, 16 za raznimi boleznimi. Zbolele so 4 osebe.

(„Obrtno knjigovodstvo s kratkim poukom o menicah.“) Pod tem naslovom je spisal dr. Tomaž Romih, meščanske in obrtne nadaljevalne šole učitelj v Krškem, učno knjigo za obrtne nadaljevalne šole, ki je ob jednom priročna knjiga za obrtnike. Sestavil je g. pisatelj to knjigo po J. Gruberjevi nemški knjigi, ki se rabi kot učna knjiga na obrtnih nadaljevalnih šolah z nemškim učnim jezikom, vendar je pri tem porabil tudi mnogo lastnih skušenj. O tem pravi pisatelj v predgovoru: „Posebno sem obravnaval meništvo mnogo bolj natanko, kakor je obravnava ta tvarina v nemški knjigi, to pa zaradi tega, ker se je poslovanje z menicami pod vplivom posojilnic jako razširilo po Slovenskem, in je zaradi tega želeli, da se tudi širji krogi seznanijo z bistvom meništva . . . Tehnične izraze za meništvo sem vzel iz Cigaletove prestave meniškega zakona; kar jih pa nisem dobil v tej prestavi in tehnične izraze za knjigovodstvo sem vzel iz Bartelovega slovarja, le malo sem jih po hrvaški terminologiji skoval sam. Želim, da bi knjiga prav dobro došla obrtnim nadaljevalnim šolam. Častite kolege po Slovenskem pa prosim, da mi blagovoljno poročajo o nedostatkih, ki bi jih imela knjiga; pri mogočem drugem natisu se bodem vsekako oziral na izražene želje.“ — Cena knjigi je 1 gold.

(Prememba posesti) Sedlarski in jermenarski mojster gosp. J. Blumaer v Schellenburgovih ulicah kupil je A. Valjavčevu hišo št. 18 na Krakovskem nasipu za kupno ceno 9000 gld.

(Trtne uš) so zasledili v vinogradih Sv. Andreja župnije na Štajerskem. Zašla je torej že jako daleč v Spodnje Haloze.

(Obsodba) Pri c. kr. okrožnem sodišču v Mariboru obsodili so nekega mladega mariborskega žida zaradi žaljenja državno priznane cerkve. Mladič je prišel nasproti katoliškemu duhovniku nesečemu sv. popotnico bolniku in se ni hotel odkriti, pa tudi ne smodke vzeti iz ust, dasi ga je je duhovnik opomnil na to.

(Planika — v deželnem zboru.) Tirolski deželni odbor je sklenil vsled prošnje avstrijskega turistiškega kluba, predložiti deželnemu zboru postavo zoper iztrebljenje planike. Vsled to postave se prepoveduje prodajati to redko planinsko cvetko pod globo 1—25 gld. Na Solnograškem je prepovedano ruvati s koreninicami pod globo 5—50, oziroma do 100 gld.

(Duhovniške premembe v lavantinski škofiji.) Č. g. Franc Murkovič, provizor v Vurbergu, pride za kapelana k Mali Nedelji, in č. g. Fr. Makovec od Male Nedelje za kapelana k Sv. Petru pri Radgoni.

(Hranilnica in posojilnica v Sp. Dravogradu) je imela od novega leta do konca marca letos 21.761 gld. 70 kr. prometa. Posojil je bilo za to četrta leta danih 4385 gld., vzdignjenih 2727 gld. 94 kr., vloženih 7337 gld. 26 kr. — V kratkem bo začela delovati posojilnica na Suhi in v Prevaljah, za katero zadnja je bila prošnja že pred mesecem vložena.

(Nesreča v premogovniku.) Dne 29. marca užgalo se je v premogovniku F. Sonnenberga v Zabukovecu pri Celju. Štirje delavci so bili močno poškodovani, trije so že umrli, četrti pa tudi najbrž ne ozdravi.

(Razglas) o oddaji čistokrvnih plemenskih bikov sive pasme, kupljenih z državno podporo. Glavni odbor c. kr. kmetijske družbe bode meseca maja kupil s podporo, katero je dovolilo visoko c. kr. kmetijsko ministerstvo za pospeševanje govedarstva, nekaj bikov sive pasme. Te bike bode oddajal odbor na podlagi došlih prošelj, in sicer z ozirom na potrebo čistokrvnih plemenjakov po dotičnih krajih. Prošnje je vložiti do 30. aprila t. l. pri glavnem odboru c. kr. kmetijske družbe kranjske v Ljubljani. Vsak prosilec za bika mora v prošnji naznaniti, oziroma se zavzati: 1. da je pripravljen, bika vsprejeti o pravem času na oni bližnji postaji, katera bode določena, in sicer tistega bika, katerega odbor določi; 2. da bode poslal na račun precej, ko mu odbor naznani, da mu je bik prisojen, 10 gld., kateri zapadejo, če potem ne vsprejme odkazanega mu bika; 3. da plača ob vsprejemu bika polovico tistih stroškov, katere je podpisani odbor imel zanj pri nakupu, in sicer odračunivši pod točko 2. omenjenih 10 gld., in 4. da podpiše zavezno pismo, s katerim se zaveže imeti prejetega bika dve leti za pleme in, če ga iz kateregakoli zadostnega uzroka z dovoljenjem podpisanega odbora prodá, povrniti po 5 gld. za vsak mesec, kar ga pred časom oddá. Živinorejci, kateri bodo rabili prejetega bika čez dve leti za pleme, in sicer najmanj štiri mesece dalje, dobé po 20 gld. in za vsak nadaljni mesec po 5 goldinarjev nagrade. — Glavni odbor c. kr. kmetijske družbe kranjske. V Ljubljani, dne 4. aprila 1892.

Manj cenjeno svileni blago s 25—33 1/2 % in 50 % rabata od prvotnih cen razpošilja po naročilu poštne in colnine prosto svilarnica **G. HENNEBERG** (c. in kr. dvorni založnik), Zürich. Vzorec s povratno pošto. Pisma 10 kr. porto. 188 1 2

Telegrami.

Črnovice, 7. aprila. Mesta so izvolila tri liberalne poslance proti rumunskim kandida-

tom. Volilni akt v Črnovicah še ni končan. Trgovska zbornica je izvolila dva liberalca.

Črnovice, 8. aprila. V Črnovicah voljena sta liberalca Kochanowski z 1324 in Rott z 1190 glasovi. Volilcev je prišlo volit 1772.

Poznanj, 8. aprila. Dekana Poninskega so v Kozcielcu zavrtno napadle štiri preoblečene osebe in ga z revolverji smrtonovarno ranile. Napadovalec so zasledovali. Po hudem boju sta dva pala, druga dva sta se sama usmrtila. Kakor poroča „Posner Zeitung“ so pri napadovaleh našli rudeč listek z napisom: Izvrševalni odbor poljskih anarhistov.

Požun, 7. aprila. Podpredsednik avstrijskemu najvišjemu računišču, Zwölf, se je ustrelil v tukajšnjem kopaljšču.

Pariz, 7. aprila. Organizacijski odbor za demonstracije dne 1. maja je včeraj zvečer imel sejo in sklenil, da se javnim oblastvom ne odpošlje nobeno odposlanstvo. Po dnevu dne 1. maja bode le jeden mejnarodni shod. Zvečer bodo pa le korporativni shodi.

Carigrad, 7. aprila. S poslednjim pismom za egipskega podkralja je preporno vprašanje o tem, je li polotok Sinajja, neposredno turško posestvo, ob kratkem odločeno v prid Turčije.

Umrli so:

5. aprila. Franc Hasak, mestni ubog, 61 let, Karlovska cesta 7, marasmus. — Antonija Laknar, zasebnica, 66 let, Gradišče 7, jetika.

V bolnišnici:

4. aprila. Andrej Slovaša, mesar, 36 let, jetika.

Tujci.

6. aprila.

Pri **Maliču**: Wobuthal, zasebnik; Dosehnell, Mertens, Bontady, potovalec, z Dunaja. — dr. vitez Funk, in Klause, inženir, iz Trsta. — Deutschmann, zasebnik, iz Zagreba. — Bechaker, potovalec, iz Prage. — Kohn in Stern, potovalec, iz Budimpešte. — Kasch, trgovec, iz Brna. — Lergetporer, fotografova soproga, s hčerjo, iz Bleda. — Kaschmanhuber, posestnik tovarne, s sestro, iz Beljaka.

Pri **Stonu**: Braun, inženir; Rosenthal, stavbeni podjetnik; Brandt, Rosenberger, Müller, Goldschneider, Weiss, Oesterreicher, Jamnitz, trgovci, z Dunaja. — Stern iz Gorice. — Tedeschi, Partel, Kollyrand, trgovci, iz Trsta. — Chawallier Rousseau d' Happoncourt, fregatni kapitan, iz Pulja. — Vovk iz Litije. — Hiver iz Berlin. — Gopfert iz Plzna. — Hofbauer, oskrbnik, iz Gorenjega Grada. — Reitarek iz Tržiča. — Gamillscheg, inženir, z rodbino, iz Kočevja. — Hirschenfelder, trgovec, iz St. Vida. — Labrousse, trgovec, iz Monakovega. — Haberek, trgovec, iz Brna.

Pri **Južnem kolodvoru**: Hing iz Nemčije. — Jeran iz Ljubljane.

Pri **avstrijskem caru**: Detela, posestnik, iz Moravč. — Engelhardt iz Gorice. — Lunder z Rake.

Pri **bavarskem dvoru**: Petauer, kolar, iz Kamnika. — Kavčič iz Litije.

Pri **Virantu**: Dorn iz Monakovega.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Vetar	Vreme	Mokrine na 24 ur v fran
		zrakomera v mm	toplomera po Celzijju			
7. u. zjut.	729.2	7.8	sl. svzh.	oblačno	0.00	
7. u. pop.	728.1	17.4	sl. svzh.	"	"	
9. u. zveč.	729.1	12.2	"	"	"	

Srednja temperatura 12.5°, za 3.6° nad normalom.

Dunajska borza.

Dne 8. aprila.

Papirna renta 5%, 16% davka	94 gld. 95 kr.
Srebrna renta 5%, 16% davka	94 " 25 "
Zlata renta 4%, davka prosta	110 " 65 "
Papirna renta 5%, davka prosta	102 " 60 "
Akcije avstro-ogerske banke, 600 gld.	988 " — "
Kreditne akcije, 160 gld.	310 " — "
London, 10 funtov strl.	118 " 80 "
Napoleonador (20 fr.)	9 " 44 1/2 "
Cesarski cekini	5 " 63 "
Nemških mark 100	58 " 20 "

Dne 7. aprila.

Ogerska zlata renta 4%	108 gld. 40 kr.
Ogerska papirna renta 5%	101 " 75 "
4% državne srečke l. 1854., 250 gld.	139 " — "
5% državne srečke l. 1860., 100 gld.	140 " 90 "
Državne srečke l. 1864., 100 gld.	183 " 50 "
Zastavna pisma avstr. osr. zem. kred. banke 4%	96 " 15 "
Zastavna pisma " " " " 4 1/2 %	100 " 70 "
Kreditne srečke, 100 gld.	190 " — "
St. Genois srečke, 40 gld.	63 " — "

Tržne cene v Ljubljani

dne 6. aprila.

	gl.	kr.		gl.	kr.
Pšeni-va. hktl.	11	50	Špeh povejen, kgr.	—	62
Rež,	9	50	Surovo maslo, "	—	70
Ječmen, "	7	—	Jajce, jedno, "	—	2
Oves, "	6	50	Mleko, liter, "	—	8
Ajda, "	9	50	Goveje meso, kgr.	—	62
Proso, "	7	—	Telečje, "	—	58
Koruz, "	6	20	Svinjsko, "	—	64
Krompir, "	3	—	Koštrunovo, "	—	40
Leča, "	12	—	Pišanec, "	—	1
Grah, "	10	—	Golob, "	—	22
Fižol, "	9	—	Seno, 100 kgr.	—	196
Maslo, kgr.	—	84	Slama, "	—	240
Mast, "	—	64	Drva trda, 4 mtr.	—	7
Špeh svež, "	—	54	" mehka, "	—	5

V Dragi v kočevskem okraju je naprodaj

hiša,

v kateri se nahaja gostilna in prodajalnica, pod jako dobrimi pogoji, ali se pa tudi oddá v najem. — Več se zvé pri J. Modicu v Novi Vasi pri Rakeku. 203 3—1

Palice (Spazierstöcke)

priporoča v veliki izbéri po najnižjih cenah

Prva kočevska domača obrt

v Ljubljani, Šelenburgove ulice 4,

Razprodajalcem izjemna priznana nizka cena. 185 10—10

Tinktura za želodec,

katero prireja **GABRIEL PICCOLI**,

lekarnar „pri angelju“ v Ljubljani, Dunajska cesta, je mehko, lahko učinkujoče, delovanje prebavnih organov urejajoče sredstvo.

Krepča želodec, ter pospešuje telesno odprtje. — Razpošilja jo izdelovatelj v zabojčkih po 12 in več steklenic. Zabojček z 12 stekl. velja gld. 1.36, z 55 steklen., 5 Kg. teže, velja gld. 5.26. Poštino plača naročnik. — 1 steklenica velja 10 kr. (60-34) (1309 10)

Priporočilo zavoda za izdelovanje cerkvenih paramentov

Ludovika Kottala

na Dunaju, I., Rothenthurmstrasse, 23

kateri ima največjo zalogo in izbere liturgično predpisanih in izdelanih mašnih plaščev, dalmatik, pluvialov, banderov, baldahinov, velumov, monštranc, kelihov, ciborijev, svetilnic, svečnikov, kadilnic, lestencev, perila itd. itd. — Tudi se dobé altarne slike in križeva pota (oljnatobarbene slike), leseni kipi, božji grobi itd. po najnižji tovarniški ceni. 163 (12-3)

Ilustrovani katalogi franco in zastoj.

MERCUR

menjarnična delniška družba na Dunaju, I., Wollzeile šte. 10.

Najkulantnejše se kupujejo in prodajajo v kursnem listu navedeni vrednostni papirji, srečke, valute in devize.

Razna naročila izvrše se najtočneje.

Za nalaganje glavnic priporočamo:

4% gališke propinacijske zadolžnice.
4 1/2% zastavna pisma peštanske ogerske komercionalne banke.
4 1/2% komunalne obveznice ogerske hipotečne banke z 10% premiljo.

Na te papirje daje posojila avstro-ogerska banka in podružnice njene.

150.000 goldinarjev

dobi se z jedno

kreditno promeso

à gld. 4 1/2 in 50 kr. kolek.

Žrebanje dne 2. maja.